

Mira Perić Kraljik OSVETA LAVICE, dramski tekst

Razmišljanje redatelja:

Osveta lavice kazališna je igra žene koja vapi za pažnjom, poštovanjem i nježnošću, a nema nikoga s kim bi mogla podijeliti svoje misli i osjećaje. Dragana u osami zbraja svoj život, ali nikako ne pristaje na konačni rezultat. Kako ga promjeniti? Što učiniti? Koji smjer dati životu nakon šezdesete? Kako prihvati svoje naborano lice i onemoćalo tijelo? Kako nadrasti sram od vremešnosti i osamljenosti?

U traženju izlaza protagonistica se obračunava sa suprugom koji ju je prerano napustio i ostavio samu. Dragana se osvećuje lavinom riječi. Bolne su to riječi i misli, vraćaju se pošljatelju poput bumeranga i ranjavaju. Ali jedanput pokrenuta lavina ne može stati, kao iz vulkana iz Dragane sukljaju sve nataložene životne prljavštine, osjećaj promašenosti i nerealiziranosti, ali i nedosanjani snovi i čeznutljivi uzdisaji za novim životom. Ako se ikome osvećuje bolećiva i potištena žena, osvećuje se samoj sebi.

Ranjena i skršena ipak se ne predaje, želi se uspraviti, želi pod stare dane zavoljeti samu sebe, dati si prigodu za novi početak. Je li to samozavaravanje ili izvorna potreba bića da se održi i traje i izbori sa samim sobom ili pročisti samo sebe?

Autorica ove monoigre, Mira Perić Kraljik, jest dramska umjetnica. U pisanju ju je vodio iskonski glumački nerv, stoga je monolog pun kontrasta, lice je satkano na nutarnjim kontra-

dikcijama, a sve to nudi mnogobrojne mogućnosti za uprizorenje.

Lik:

Dragana: između 65 i 70 godina, vjerna supruga.

Običan stol s isluženim računalom, tri stolca i 3 telefona koja ne rade, koš pun starih, žutih novina.

Dragana: (*telefonira*) Stvarno ne znam što ćeu napraviti ovoga puta, Marija. Ne mogu se smiriti, kako se smiriti, moram donijeti neku odluku. Strah me je. Dobro, hajde neću te više zamarati svojim problemima. Bog. Probat ćeu se smiriti i ne misliti. Bog! Smislit ćeu već nešto, Marija. Bog Marija, vidimo se...(*vrlo potresena briše nos maramicom*)

Dragana (*telefonira odlučno Darku*): Ne mogu više živjeti s tobom. Mrzim razvode brakova, to je tako stresna situacija, ne želim kroz to prolaziti, dvije moje prijateljice su se razvezle u mladim danima, ja ćeu pod stare dane, ne mogu više biti s tobom. Žao mi je, ti nisi dobar muž, ja te više ne volim. Guši me praznina prema tebi. Najradije bih otišla, nekamo, hoćeš ti napustiti stan i otići. Ti si ipak muško. Ako nećeš, ja ćeu te ubiti na spavanju. (*ostavlja slušalicu na stolu, smije se sama sebi*)

Ma ja sam dobro, ništa mi nije, dobro se osjećam... dobro, dobro si ti Dragana

(uzima ogledalo iz ladice i gleda se) Bože, što sam ružna, tko bi me volio ovako gadnu. Ajde neka, evo ti Dragana moja nježna pusa, cmok, još jedna, pa još jedna. Zaustaviti ču se, mogla bih zavoljeti samu sebe pod stare dane...

(gleda u slušalicu i opasno) Znaš Darko, nešto sam ti htjela reći, zaboravila sam, stalno mi prigovaraš da zaboravljam bitne stvari, oprosti, ja stvarno zaboravljam, ali nečega se i sjetim, trudim se, to samo ti misliš da sam ja senilna baba. Tebe ne zanima što se ja trudim.

(moli) Hajmo negdje zajedno otpovatiti, bit će nam lijepo, bit ćemo zajedno cijeli dan, znam da nemamo novaca, hajmo se voziti autobusom onako bez voznog reda, makar samo tri stanice. Švercat ćemo se, baš i nisu morali umirovljenicima ukinuti besplatne karte. Ma neće nama kontrolor ništa, mi smo stari ljudi, progledat će nam kroz prste, što nećeš? Sram te bilo, ti nikad ništa nećeš, znaš što si ti, ti si tvrdoglav, stara, lijena, istrošena konjina. To si ti, nije ovo kraj, ne brini, nisam ja rekla sve, sve što trebam reći. Vidiš tu, tu mi se sve skupljalo svih ovih godina, tu, tu... ja se trudim osvježiti naš brak, podgrijavam ljubavnu kemiju, borim se...

(tješi se) Hajde, hajde Dragana kao da sam se malo smirila, malo sam se ispraznila, valjda mi se podigao tlak... (oštrotstavlja slušalicu na telefon zatim hoda po sobi)

Dragana (sjeda i piše na računalu): Oglas poželjnog muškarca.

(komentira) Ne, bolje je napisati oglas za zgodnog muškarca. Brže će se netko

upecati. Svi muškarci misle da su zgodni muškarci. Imaju ego ko najveće brdo. Moraš im se samo diviti... A ja bih voljela da je po mojoj želji, barem jednom da si ispunim sve želje, znači neću napisati za poželjnog muškarca...

Mudra si ti Dragana, mudra... Visina, boja kose, a neka bude i čelav, obim struka, dobro za muškarca baš i nije bitan obim struka, samo da nema pivsko bure ispred sebe, a bolje i to nego da je ko islužena čačkalica.

(piše) Dobro stojeća gospođa traži zgodnog...

(komentira) Što raditi, da napišem koliko imam godina? Možda je bolje napisati da sam mlađa koju godinu. Neću, u laži su kratke noge!

(piše) Znači, dobro stojeća gospođa traži zgodnog gospodina.

(zastane i misli) I on to sad pročita... A valjda će znati čitati, valjda će biti pismen. A ako nije pismen, neće ni znati moj ljubavni oglas pročitati. Eto, već jedan kandidat manje, nepodoban kandidat. Zgodni muškarci su obično i nepismeni muškarci, dobro sad, to je bilo u moje vrijeme, moj doktor za srce je baš zgodan muškarac... Ma znam ja, toliko će se njih prijaviti, neću stići sa svima njima razgovaratiti, obraditi ih, sortirati, klasificirati. Bit će lijepo ljubazna... Dobar dan gospodine! Kako ste? Bili ste već u braku? Ne! Pa kako to? Svi ljudi su u braku. Htjeli ste biti slobodni, bravo, bravo! Vi ste oličenje pameti! Baš imam posla, idem, idem pisati, a ja sam cijeli život bila rob.

(piše) Poštovani gospodine, znate ja sam još u braku, ali ču se sigurno

rastaviti ili će mužu podvaliti neku mladu ljubavnicu pa će za razvod braka on biti kriv, a onda će stan ostati samo meni... Bravo Dragana, ovo je fenomenalno... ili će muža ubiti.

Poštovani gospodine, znate to bih ja mogla uraditi, vrlo sam snažna žena, imam oko 80 kilograma i još uvijek sam čvrsta kao kamen. Kad se razljutim, pucaju stijene...

(komentira) Nemam baš osamdeset, ali smije se malo lagati u tim ljubavnim oglasima, uostalom udebljat će se, sve se žene u najboljim godinama malo udebljavaju. A to je dobro i lijepo za moj ukus.

(piše) Mislim, brzo će ja biti slobodna, samo što nisam, imala sam težak brak, on je mene... (komentira) Evo već sam se umorila. Jako je teško pisati, prsti me bole, joj ta reuma i ne smijem, nikako ne smijem reći da sam još u braku. Ne, to nisam dobro smislila... Kao da sam se malo zapetljala, odmorit će se, popit će čaj... Ne volim kad se brzo umorim. Ima još snage u meni, ima...

(odlazi u kuhinju i vraća se)

Nemam čaja, hajde, hajde stara, možda si ga zaboravila kupiti, stalno nešto zaboravljaš... (gleda telefone)

Ne zvone... Ništa... (šutnja)

Pogledat će ulazna vrata...

(ode i vrati se)

Nikoga... Nikoga...

Pogledat će kroz prozor... (gleda na drugu stranu) Nema ljudi. Rade, jadni

ljudi samo rade... (traži novčanik, našla ga je)

Da, da, samo sam zaboravila kupiti čaj... Izdržat će Dragana do kraja mjeseca... (novčanik je prazan, nao-pačke ga trese, ispadaju samo neki papirići i hrabro govori) Ove ruke ni iz čega stvore nešto. Brašna i soli uvijek imam.

(Stavlja stolac u sredinu sobe. Servira praznu šalicu na stolac i govori Darku kojeg nema.)

Neka, neka hvala, ja ne bih čaj. Ti meni sad nudiš čaj, nisi mi ga kuhao ni kad sam bila bolesna. Dobro, jesи. Jednom! Jednom kao ni jednom. Ne volim vruć čaj, ne, ne hvala. Sjedi Darko, što petljaš stalno, sjedi više, trideset godina si gluhi. Poslušaj me barem jednom. Sjedni! Jasno! Uzmi tu šalicu, e pa neću ti ju ja dodati, dosta sam ja tebe služila. Hajde dobro, stoooj! Sad će ja malo govoriti. Sve će ti reći što mislim o tebi, tvojoj rodbini, poslu... dobro hajde, neću o poslu. Posao je svetinja.

Dragi Darko, ti si, ti si... (traži riječi) loš muž. Ma tako si neodgovoran. Cijeli život si neodgovoran. Hajde reci, jesи li mi ikad kupio cvijet u životu? Hajde, ma nemoj se ti stidjeti, samo reci. Budi iskren. Ja će reći umjesto tebe, ma nisi, nisi dragi moj mužu. Nisi. Nikada! Sad tu sjedi i šuti! Dobrooo stoj! Radi što hoćeš! Tvr-doglavni konju! Ma, ti si tri tvrdoglavna konja. Ma ne, ti si magarac, bio i ostao, to... to... što si bio.

Sjećaš li se ti moj Darko, ono kad si mi...

Ne, ne... ti si to sigurno zaboravio... čekaj, kako je to bilo, ma ne...

(*prisjeća se*) Bilo je ovako... ne, ti si meni rekao, ne, ne, ja sam zapravo prvo tebi rekla, pa valjda ja znam kako je bilo. Ja sam lijepo rekla, hajde možda i nisam lijepo rekla, morala sam pojačati ton, ne bih ja pojačala ton da se ti nisi prvi počeo derati. Ma, ko se prvi počeo derati? Pa valjda ja znam ko je prvi počeo urlati. Ti si... ti si se derao, urlikao si kao lud! Ti! Zapamtila sam ja tu svađu... evo tu mi je! Tu! A ti si uvijek bio gluh ko top! Ti ne čuješ moje riječi! Nikad nisi čuo što sam ti govorila. Nikada! A uvijek sam ti lijepo govorila! Ma gdje bi ti poslušao Dragana!

A naplakala sam se ja, naplakala... Imam bolje pamćenje. Mlađa sam od tebe! Jel' mi sad vjeruješ kako je bilo?... Hajde dobro, zašutjet ću. Pametniji popušta. E vidjet ćeš sada kada će Dragana progovoriti. Do smrti neću progovoriti. Dajem ti svoju časnu riječ. A sutra ću ti skuhati mačka u vreći. Postat ćeš ti dobar, ne bila ja-ja. E skuhat ću ljuti grah. Znaš koliko ću ti staviti papra? Tri dana će te boljeti želudac! Pa ćeš vidjeti kako je kad se Dragana ljuti! Napravit će meni, na jesen, Franjo mesar najluču kobasicu, a ja nju lijepo buć u grah. Proplakat ćeš ti meni kad-tad, plakat ćeš ti kao malo dijete, a da i ne znaš zbog čega plaćeš. Nećeš ti još dugo mene zlostavljati! Ne! Osvetit ću se ja tebi! Ja tebi!

(*stavlja drugi stolac i šalicu*)

Izvoli Jozo, sjedi, pazi da ne prolješ čaj, vruć je, puši! Brže će se ohladiti... Udahni i puši. Drago mi je da si došao. Dobro mi došao! Ništa se nisi promjenio. Baš si isti kao što si bio. Lijep, zgodan. Bože Jozo, što sam ja tebe voljela. Ovaj moj Darko je pravi konj,

ali ne brini, ostaviti ću ja njega, ma znaš, ne mogu ja to više trpjeti. Evo tu me guši. Jozo, molim te nemoj se ljutiti na mene, ja bih se malo isplakala, jako mi je teško... (*duboko udahne i izdahne*) Jozo moj, oprosti svojoj Dragani, dugo ti nisam bila na groblju, pa kada Jozo moj, pa kada, ne stignem, kuham i perem za tog mog Darka, jako mi je loš muž, nije, nije dobar. Ti si sto puta bio bolji muž od tog mog Darka. I pametniji i zgodniji, kako si ti bio spretan s rukama, pa napraviš mi ovo, pa ono. Samo brzo si me ostavio... Naš Hrvoje je velik, bio bi ponosan na njega. Sad je dobio i odgojiteljicu. Ona se brine za njega 24 sata. Ne može svako dijete posebnih potreba dobiti odgojiteljicu, to je Darkov šef uspio srediti. Krasan jedan čovjek. Darko mu nosio prase kao znak pažnje, a on ga istjerao van iz kancelarije, kaže, nosi to ženi i djetetu pa se fino najedite. A što je to prase bilo ukusno, Jozo moj. Jako ukusno. Hrvoju je pozlilo. Cijelu noć sam mu držala ruku na trbuhi. Uhvatila moje dijete neka štucavica. Štucala li ga štuka. Što sve nisam pokušavala, ali nikako da prestane. Moja ruka ga je smirila. Poslije ta zločesta štucavica prešla na mene. Štucala sam sedam dana. Neka, neka, nije meni bilo teško samo da je mom djetetu bilo lakše. Naš Hrvoje je dobro dijete, pravi anđelak...

(*šutnja, tih*) Ali ja ću se rastaviti. Hoću, hoću, nisi ti dobro upoznao svoju Dragalu. Ja sam zmija, tri zmije samo kad hoću. Ja sam prava... ljuta lavica! Ostaviti ću ga i gotovo. Ne, nemoj me nagovarati, šuti i ti šuti. Šuti. Šuti! Što, zaboravio si da si mrtav? Mrtav si, Jozo moj dragi. Mrtav si i zato šuti. Mrtav si dvadeset godina. Počivaj u Božjem miru.

On će mene nagovarati da ga ne ostavim! Ti ćeš mene nagovarati! E pa ne može! Nećeš promijeniti moje mišljenje, niko ne može promijeniti moje mišljenje! Niko!

(gleda drugi stolac) Što ti sad hoćeš, Darko. Što mašeš tim dugačkim rukama? Jel' ti žao što će ti dati nogu, dobit ćeš ti četiri noge u stražnjicu. Ljubomoran si! Kao pseto si ljubomoran. Jozo je bio sto puta bolji nego ti. Nema mrdanja, kad Dragana nešto kaže, to je tako ili nikako. Popite taj čaj i nosite se obojica, moram pisati ljubavni oglas. Napravit ćeu ja idiota od tebe Darko moj, ne volim te, razumiješ, ne volim. Nisi zasluzio da te volim. Ne! Hoću pod stare dane pravog muškarca, dobrog i vrijednog. Imam i ja svoje snove. Hoću pod stare dane ostvariti svoje snove. Naći ćeu ja sebi pravoga gospodina.

(sluša glasnu glazbu iz susjednog stana, valcer)

Bože, koja lijepa glazba, kako volim valcer!

(pleše) Valcer je ples zaljubljenih. Profinjenih ljudi. Otmjenih ljudi. Ja sam se rodila kao prava dama. S četiri godine sam išla na balet. Onda su ga ukinuli. Trebala sam ići u Pariz na školovanje i bih da nisu zatvorili mog oca. Postigla bih svjetsku karijeru... svjetsku!

(naglo se glazba ugasi) Šteta, tako volim valcer...

Idem pisati, imam puno posla, uvijek je sve na meni, sve sama moram, pomoći ni od koga...

(Vadi stare novine iz i oko koša.)

Dragana: Moram u oglas staviti današnji datum, koji je danas datum? Znam, sigurna sam da se piše datum na zamolbe, primolbe... u desni gornji vrh papira ili lijevi...

(vadi iz koša, čita) Subotom vaš oglasnik: besplatni mali oglasi, plaćeni mali oglasi, komercijalni oglasi. Mene zanimaju ljubavni oglasi.

(čita) Potražnja: Bračni par sedamdesetih godina, traži stariju osobu (m/ž) na dohranu za uzvrat nekretnine. Tel. 400-701.

(komentira) Tko će tu koga dohraniti i sahraniti? Ne razumijem. Poslije će još jednom to pročitati.

Cijepam i unosim drva, obavljam i druge fizičke poslove.

(komentira) Darko je kupio drva. Hajde to napravi svake godine, što jest je.

(čita) Čistačica čisti stubišta. Čistila bih poslovne urede i kafiće. Čistim domove, glaćam, kuham za veće prigode.

(komentira) Tko kaže da nema posla. Uvijek ima posla kad čovjek hoće raditi. Vidiš, mogla bih tu gospodu angažirati da mi pomogne napraviti veliku svečanost za razvod braka. Bože, koliko imam posla!

(čita) Čuvala bih jedno ili dvoje djece u svom ili Vašem stanu s iskustvom i preporukom, pedagoški obrazovana.

(kom.) Bože, ovo je baš vrijedna žena, sigurno uz stalni posao još traži i dodatni. Možda i nju muž maltretira da ništa neće raditi?

(čita) Dipl. ing. hrvatski branitelj, samac, na maloj vojnoj skrbi, brinuo bi se za stariji bračni par, u zamjenu za stan i hranu, zna sve kućanske poslove.

(komentira) Vidiš Darko, čovjek zna sve kućanske poslove, a ti ne znaš malim prstom mrdnuti. Kad si ti metlu uzeo u ruke? Nikada. Joj, kako sam ja tebe razmazila. Falit će tebi tvoja Dragana, faliti. Molit ćeš ti mene: vrati mi se, vrati dobra moja ženice, e ne bih ti se vratila. Nikada! Razumiješ, nikada!

(lista novine i komentira) Ovo nije ljubavni oglas, ni ovo, Bože, što malo ima ljubavnih oglasa u ovim novinama. Koji je to datum? 9. siječnja 2000. Pa to su stare, prastare novine. A ove druge novine!

(ponovo brzo čita nekoliko istih oglasa)

Cijepam i unosim drva, čistačica čisti stubišta, hrvatski branitelj, samac... Čekaj, koji je ovo datum 4. travnja 2005.godine. Kako? Pa to su isti oglasi. Potpuno isti! Hajde dobro, barem znam svi su ti ljudi živi i zdravi. Zdravi su, neka, neka to je najvažnije...

Vidi, vidi kako lijepa slika, krasna vjenčanica. E taku ču si ja kupiti kad se ponovo budem udavala. A ti meni Darko ni vjenčanicu nisi mogao kupiti... Pa kad zaplešem valcer u ponoć. Ples s mladenkom... crknut ćeš od ljubomore, dragi moj Darko.

Imam puno posla! Moram napisati oglas, srknut ču malo čaja... (pije iz prazne šalice)

(gleda telefon)

Sad će oni sad, sad zazvoniti, neću znati na koji se prvo javiti.

Ti tamo Darko šuti! Stalno nešto brbljaš! Vidiš, moram raditi. Imam puno posla. Što tebe briga tko mene treba zvati? Uvijek si svagdje gurao svoj nos. Kao kakva ženska baba. Kakva je to galama?

(sluša glasove, trčkara)

Susjedi sigurno nešto slave. To je lijepo, neka, neka... Mogla sam i ja biti od neke koristi.

Mogla sam im ispeći kolače.

Mlade ženice više ne peku kolače. E kakve sam ja tebi kolače pekla, Darko! Odjednom si znao pojesti cijelu tepsiju. Pa kad odneseš svojim portirima, a oni ti kažu: "E Darko, svaka ti čast kako ti žena peče kolače. Nema ovakvih kolača na svijetu. Čuvaj ti tu svoju Draganu, čuvaj da ti ju tko ne ukrade."

Uvijek sam morala malo sakriti za Hrvoja ili peći drugu rundu kolača. Ali znaj, od mene si pojeo što si pojeo. Ja tebi više neću kuhati. Neću, nisi dobar muž. Ne!

Štooo, ti bi palačinke, Darko? Čula sam, čula sam, nisam ja gluha kao ti. Što? Fine tanke s pekmezom od domaćih šljiva? Nećeš masne, samo s kapulja. Predomislio si se? Bolje bi ti sjele s orasima. S orasima voliš ipak malo deblje palačinke. Neka orasi budu na mlijeku, s više šećera. Dobit ćeš ti s tavom po jeziku, a ne palačinke. Palačinke debljavu, a ti si čvrsto obećao da ćeš se pridržavati liječničkih uputa. Što ti je liječnik rekao, što?...

Hajde ponovi. Sve si zaboravio!
Uvijek sve zaboravljaš!

(šuti i hoda)

Nema moje Marije, a rekla je da će doći. Možda je nisu pustili. Ta njena njegovateljica u staračkom domu je vrag, ma kako ona s njom priča kao s bolesnim djetetom. Sad će naša djevojčica Marija oprati lijepo ručice, sada naša djevojčica ide piškiti... jadna moja Marija... Idemo sada gospodo Marija izvaditi krv... Doći će ona meni, doći. Marija je dobra prijateljica, ona uvijek izvrši svoje obećanje...

(sjeda, čita i piše)

(čita) Poštovani gospodine, znate, to bih ja mogla uraditi, vrlo sam snažna žena, imam oko 80 kilograma i još uvijek sam čvrsta ko kamen.

(dalje piše) Ništa se vi nemojte brinuti, brzo ću to srediti s mojim Darkom. Poštovani gospodine, reći ću vam i jednu intimnu stvar, moj Darko se nije znao filmski ljubiti. Kad smo se vjenčali, on se stiso, ukočio, raširio svoje lijepo oči i gleda me. Kažem ja njemu, što gledaš i gdje gledaš Darko, pa daj napravi mi nešto, a on kao mrtvac šuti. U povjerenju poštovani gospodine, ja sam vam strastvena žena. Sve sam ga naučila, sve, a najbolje mi je masirao stopala na nogama. Imao je ruke snažne, velike, on vam jednom rukom znao dići ormar... To ne lažem, znao mi je nježno masirati noge, imam proširene vene, što jest je, a i ovo drugo, mislim ono treće. Znao je... kako sam se znala smijati, jako sam škakljiva...

Joj gdje je Marija... što se ne javi...

Provjerit ću telefone rade li... (uvjerava se) rade što ne bi radili, rade što ne bi radili...

Naravno, ne rade!!!

Koliko sam ti puta rekla Darko, popravi te telefone, popravi barem jedan. Kojeg vraga donosiš kući pokvarene telefone. "Pa stigli su u portirnicu novi, šef mi poklonio, neka se Hrvoje igra telefonima, skupe su igracke."

Gledaj kako uništavam te tvoje telefone, ovako ću ja tebe uništiti. Bit ćeš ovako uništen poslije razvoda. Uništen čovjek, bez kučeta i mačeta, to ćeš ti biti. To! Darko! Darko! Darko moj!

(tih) Bože, što si loš muž.

Je li to opet valcer, nije. Šteta...

Tko to tako brzo i glasno hoda u hodniku? (trčkara i prisluškuje)

Imam puno posla... idem pripremiti domovnicu, vjenčani list. Znam ja tebe, reći ćeš: "Joj Gico moja, ne znam gdje sam zagubio putovnicu, evo, ne možemo se rastaviti ili razvesti sad kad ja nemam putovnicu. Vađenje nove domovnice puno košta. Gico moja, kako se sad pravilno kaže rastaviti ili razvesti? Sve se sad mijenja." Sirovino jedna portirska, portir treba pravilno govoriti. Pa ne možeš se kao nepismen čovjek javljati na telefone. Zvoni ti šef, a ti kažeš: "Alo, alo šefe, izvolte šefe." Pa valjda se kaže: "Ispričavam se cijenjeni šefe, stojim vam na raspolaganju." Joj, joj Darko moj, koja si ti seljačina, a hodaš po asfaltu. A nadimak ti nikad neću oprostiti. Kakav si mi to nadimak dao. Sram te bilo.

Sram! Cijeli život vodim brigu za tebe, a ti mene zoveš Gico moja.

E nema više telefona, neka nema, jel' te boli što sam ti razbila telefone, nek' te boli i gore ču ti se još osvetiti, gore, dosta si ti mene mučio i radio gluposti koje si radio. Sve ču ti vratiti, sve.

(U ladici stola nalazi putovnicu i vjenčani list.)

(Mirno pronalazi šibice u stolu i pali vjenčani list.)

Nema više vjenčanog lista!!! Lijepo gori! Dragana je slobodna kao ptica u letu!

E sad sam te dotukla! Jel' te boli? Što je Dragana rekla, osvetiti ču ti se Darko! Osvetiti kao lavica! Neka te boli i mene boli, samo sam cijeli život gutala! Boli me, boli! Boli! ... (šutnja) ... Pa dobro, što više ne dolaziš kući? Gdje si, skitaš, skitaš... Koliko sam ti puta rekla da poslje posla ideš kući...direktno kući...

(Netko kuca. Dragana ne otvara. Stoji uplašeno i hipnotizirano. Odjednom vidimo pismo gurnuto izvana i lagano se ponovo čuje valcer. Dragana duže vrijeme šuti, s puno straha otvara pismo i čita.)

Poštovana gospođo Dragana,

iskreno mi je žao što neću moći biti na sahrani našeg dragog gospodina Darka, imam neodgovodivi službeni put. Primitate moju iskrenu sućut! Stojim Vam na raspolaganju, čim se vratim s puta odmah ču Vam doći u posjetu. S velikim poštovanjem Vas pozdravljam.

Darkov šef: Mario Lovrinčević

p.s.

gospođo Dragana ovih dana ču Vam poslati stari ali ispravan kompjutor. Donijet će ga gospodin Vlatko i on će Vas naučiti pisati na njemu. Brzo ćete Vi to savladati Vi ste pametna žena.

Šuti i hoda u prostoru.

Dragana: (telefonira, uzima pokidanu slušalicu) Stvarno ne znam što ču napraviti ovoga puta, Marija. Drugi puta. Drugi puta sam mrtva. Ne mogu se smiriti, kako se smiriti, moram donijeti neku odluku. Dobro, već ču nešto smisliti, smislit će Draga ...Gica... veliku svečanost za sahranu, bit će i prasetine i kolača. Darko, smislit će tebi tvoja Dragana osvetu! Ne, ne nisi ti pobjednik. Otišao si, a ništa me pitao nisi, ništa. Zbogom mi nisi rekao. Dobri moj mužu! Dobri moj...zbogom mi nisi rekao...

(Čujemo valcer iz susjednog stana, Dragana pali svjeću i moli se s puno vjere, lagano se gasi svjetlo...)

Kraj

Literatura:

Lešić, Z. (1977.), *Teorija drame kroz stoljeća I.* Sarajevo: Svjetlost.

Lešić, Z. (1979.), *Teorija drame kroz stoljeća II.* Sarajevo: Svjetlost.

Nikčević, S. (2009.), *Nova europska drama ili velika obmana 2.* Zagreb: Leykam international.

Švacov, V. (1976.), *Temelji dramaturgije.* Zagreb: Školska knjiga.

Doc. dr. sc. Robert Raponja, redatelj
Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku
Umjetnička akademija u Osijeku